

“Ieder jaar 500 euro voor ALS-liga”

BIO

Peter Haneca

PRIVÉ

Peter Haneca werd geboren op 18 januari 1971 in Diksmuide. Hij is de zoon van Daniël Haneca en Andrea Vandamme en woont in de Smissestraat. Hij heeft nog een broer Pedro en een zus Kathia.

OPLEIDING

Zijn lagere school volgde Peter in de VBS in Klerken. Daarna trok hij naar het VTI in Diksmuide, waar hij ook een zevende specialisatiejaar Hout en Bouw volgde.

LOOPBAAN

Meteen na zijn schoolperiode ging Peter aan de slag bij nv Depover in Merkem als plaatsvervanger van deuren en ramen. Na 25 jaar werkt hij er nog steeds.

Peter Haneca met zijn trouwe compagnon op zondagmorgen. “Bij De Heuvelrijders zijn we één grote groep vrienden, bijna zoals familie.” (Foto TOGH)

PETER HANECA IS VOORZITTER VAN WTC DE HEUVELRIJDERS

HOUTHULST ◊ Overall waar Peter Haneca komt, wordt hij op handen gedragen. De jongeren die hij trainde bij WS Zarren zijn nog altijd vol lof over hun coach. Twee jaar geleden schapte hij het tot voorzitter van zijn geliefde wielertoeristenclub De Heuvelrijders in Klerken. “Maar ik ben gewoon Peter gebleven”, benadrukt de bescheiden Klerkenaar.

DOOR TOM GHEERAERT

Peter was jarenlang voetballer, maar een blessure aan de voet hield hem uiteindelijk van het voetbalveld. “Ik wilde echter sportief blijven en via mijn vriend Hedwig Debusschere kwam ik bij De Heuvelrijders terecht”, vertelt Peter. “Ik had de smaak te pakken. Vooral de vriendschap binnen de groep vond ik leuk. Al gauw kwam ik in het bestuur terecht. Twee jaar geleden volgde ik Walter Himpe op als voorzitter. Voor mij veranderde er weinig. Ik blijf nog steeds dezelfde Peter, voorzitter of geen voorzitter. Ik ben wel iedere zondag als eerste aanwezig in ons lokaal om koffie te zetten. Anderzijds probeer ik ook altijd als laatste te vertrekken, maar dat lukt niet altijd. Er zitten enkele zware plakkers tussen.” (lacht, red.)

Het wielertoerisme zit in de lift. Dat stelde Peter ook al vast. “Vorig seizoen waren we met 89 leden en ondertussen hebben we een A-, B-, en C-groep. Ik was oor-

“Vriendschap is belangrijker dan het aantal kilometers of de snelheid”

spronkelijk tegen een opdeling in groepen omdat ik dacht dat het slecht zou zijn voor de groeps sfeer, maar dat blijkt mee te vallen. En het is zelfs een succes. Sinds de opdeling zit het aantal leden in stijgende lijn”, glimlacht Peter. “Vriendschap is belangrijker dan

het aantal kilometers of de snelheid. Dat familiale zit er nog steeds in. Als het eens bergop is en we krijgen het moeilijk, dan heffen we spontaan een liedje aan.”

JEUGDTRAINER

Precies tien jaar geleden, in 2006, kregen Peter en de club een zware klap te verduren. Hedwig Debusschere, de vriend die Peter in de club introduceerde, overleed aan ALS. “Bovendien stierf ook de broer van een ander bestuurslid aan dezelfde spierziekte. Daarom besloten we om ieder jaar een Memorial Hedwig Debusschere te organiseren, waardoor we jaarlijks ongeveer 500 euro kunnen schenken aan de ALS-liga.”

Peter was ook elf jaar jeugdtrainer bij WS Zarren, waar hij erg geliefd was. “Voor mij waren er geen slechte spelers. Het spelletje was het belangrijkste en zelf werd ik gelukkig als ik die kinderen zag herleven op het voetbalveld. Ik had het gevoel dat de ouders en het bestuur achter mij stonden. Jammer genoeg is de jeugdwerking in Zarren dan opgevoerd. Veel jongeren maakten de overstap naar Handzame en nu nog ga ik regelmatig kijken om te zien hoe het met hen gaat.”

KW: Lees de verhalen van alle Kraks van West-Vlaanderen op www.kw.be/krak

“Ik babbel met iedereen in Klerken”

Had je verwacht dat je Krak kon worden?

“Eigenlijk niet, volgens mij was Rita (Vangraafschep, die tweede werd red.) de favoriet. Wat zij allemaal doet ondanks haar ziekte verdient echt een dikke pluim. Anderzijds had ik wel verwacht dat ik veel stemmen zou krijgen. Veel mensen zeiden dat ze voor mij zouden stemmen, ook mijn familie.”

Wat is je mooiste herinnering aan De Heuvelrijders?

“Wat ik nooit zal vergeten zijn onze fietserijen naar Lourdes en Santiago de Compostela. Dat was met tien Heuvelrijders en twee begeleiders. Een heel jaar hadden we samen getraind. We waren een bende die ongelofelijk aan elkaar hing.”

Waarom woon je graag in Klerken?

“Het is mijn dorp. Ik ken bijna iedereen en ik babbel met iedereen. Ieder jaar doen we een kaartenverkoop ten voordele van De Heuvelrijders en dan ga ik heel het dorp rond. Op die manier leer ik ook de nieuwe inwoners kennen. Dan nodig ik hen uit om eens kennis te maken met de club. Enkelen zijn daar effectief op ingegaan.”

Hoe was je als jeugdtrainer?

“Streng maar rechtvaardig. Beleefdheid en sportiviteit waren mijn stokpaardjes. De medewerker van De Weekbode in Kortemark zal dat kunnen beamen. Hij zei steeds dat mijn spelertjes zulke goeie manieren hadden toen hij ze kwam interviewen en fotograferen.”

Zou je opnieuw jeugdtrainer willen worden?

“De voorzitter van WS Zarren sprak mij onlangs aan over een heropstart van het jeugdvoetbal en vroeg of ik opnieuw trainer wilde worden. Momenteel ben ik daarover nog aan het twijfelen.”